

Міністерством охорони здоров'я України критеріїв встановлення ступеня стійкої втрати професійної працездатності у відсотках);

3. **Знищення майна (ч. 1 ст. 378 КК)** – це протиправний руйнуючий вплив на майно, внаслідок якого воно повністю втрачає свою споживчу або економічну цінність або призводиться до такого стану, за якого воно взагалі не може бути використане за своїм призначенням, причому втрачені майном властивості не можуть бути відновлені. Заподіяння матеріальної шкоди у певному розмірі в диспозиції ст. 378 КК не передбачається, тому розмір заподіяної шкоди на кваліфікацію діяння не впливає. Отже, знищення майна має матеріальний склад злочину і є закінченим з моменту настання наслідків незалежно від їх розміру;

4. **Пошкодження майна (ч. 1 ст. 378 КК)** полягає в такому протиправному впливі на предмет, внаслідок якого він частково, не в повному обсязі, втрачає свої споживчі властивості та економічну цінність і при цьому істотно обмежується можливість його використання за призначенням. Дана форма об'єктивної так само, як і попередня, розміру заподіяних збитків чи шкоди не передбачає і є закінченою з моменту настання наслідків незалежно від їх розміру;

5. **Посягання на життя (ст. 379 КК)** включає в себе закінчене вбивство і замах на вбивство судді, народного засідателя чи присяжного або їх близьких родичів чи членів сім'ї. Підставою посилення кримінальної відповідальності за посягання на життя судді, вчинене у зв'язку із здійсненням ним правосуддя, є об'єктивна необхідність посилити правовий захист їх життя.

Слід звернути увагу на обов'язкову ознаку всіх форм об'єктивної сторони аналізованих злочинів, якою є наявність зв'язку між вчиненими діяннями та діяльністю потерпілого щодо здійснення правосуддя. При цьому обов'язковою умовою є факт законного характеру дій потерпілого щодо здійснення правосуддя.

Таким чином, вплив на особу передбачає, що погроза стосовно тієї чи іншої особи здійснюється не абстраговано від правосуддя, а адресується саме потерпілим.

Осипенко К.А.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Муранова В.В.

кандидат юридичних наук,

науковий співробітник

наукової лабораторії

з проблем громадської безпеки

УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ: ДОСВІД КАНАДИ

Згідно положень Конституції України людина є найвищою соціальною цінністю, а утвердження і забезпечення конституційних прав і свобод людини є головним обов'язком держави. У свою чергу, для того щоб громадяни країни могли повною мірою використовувати надані їм права та свободи, держава повинна забезпечити належний стан громадського порядку і відповідати за його збереження. Серед державних інституцій на які покладено такі завдання найвагоміша роль належить органам внутрішніх справ, зокрема блоку міліції громадської безпеки. Події, які на часі відбуваються в Україні засвідчують необхідність удосконалення діяльності міліції. У зв'язку з цим, обрана тема є актуальною.

Серед вітчизняних та зарубіжних учених вивченню цієї проблеми присвячено праці В.Б. Авер'янова, О.М. Бандурки, Д.М. Бахрах, В.І. Варенка, І.П. Голосніченка, Є.В. Додіна, В.Ф. Захарова, М.І. Єропкина та інших. Проте, залишаються недостатньо розробленими пропозиції щодо удосконалення діяльності міліції громадської безпеки.

Міліція громадської безпеки – це структурний підрозділ міліції у системі органів внутрішніх справ України, діяльність якого спрямовано на забезпечення особистої безпеки громадян, охорону громадського порядку та громадської безпеки, запобігання й припинення злочинів і адміністративних правопорушень, розкриття злочинів у справах в яких провадження попереднього слідства не обов'язкове, а також надання в межах компетенції міліції допомоги громадянам, посадовим особам, підприємствам, установам, організаціям і громадським об'єднанням.

У нашій країні, попри те що всі правові вимоги дотримуються на високому рівні, проблема ефективності роботи міліції громадської безпеки значно зросла. Чому ж так відбувається? У чому полягає основа цієї проблеми? Чому відношення населення до працівників міліції на низькому рівні?

Для того щоб відповісти на ці питання вважаємо за необхідне вивчити специфіку діяльності поліції у сфері громадської безпеки Канади.

Так, для зниження рівня злочинності серед населення державні органи Канади не обмежилися лише силами поліції громадської безпеки, ними було створено так звану “общинну” чи “місцеву” поліцію. Основними завданнями такої поліції є орієнтація на реалізацію потреб місцевої громади, тісна взаємодія з місцевою спільнотою шляхом реструктуризації поліцейських організацій та зміни повсякденної діяльності оперативних співробітників поліції. Також, згідно філософії охорони громадського порядку, громадянам надають формальний доступ до прийняття рішень. Жителі району які заявили про свої проблеми для місцевої поліції, можуть бачити як негайно приймають заходи щодо їх вирішення. У той час, як професійна поліція залишається важливою, але так і залишається відособленою, і в стороні від місцевих жителів.

Від співробітників поліції орієнтованої на реалізацію потреб місцевої громади очікується ініціатива постійних особистих контактів з членами спільноти на своїх ділянках, а також бути уважними, доброзичливими і співчутливими. Чого, відзначимо, дуже часто бракує нашим співробітникам міліції громадської безпеки.

Загалом, вперше концепцію поліції орієнтованої на реалізацію потреб місцевої громади було запропоновано на початку 1980-х років такими дослідниками, як Дж. Олдерсон, Р. Трожанович і Б. Букерокс. Діяльність такої поліції стала особливо поширеною в Канаді, Англії, Ізраїлі та США.

Основним аргументом утворення саме такої поліції було те, що робота діючої поліції дуже віддалена від громади, відсутній контакт та довіра між працівниками та населенням, що, у свою чергу, викликає безліч сумнівів та знижує рівень ефективності роботи поліції по запобіганню та протидії злочинності. Власне, за допомогою поліції орієнтованої на реалізацію потреб місцевої громади у населення з'явилася можливість стати "одним цілим" з працівниками поліції, відчувати всю специфіку їхньої роботи, та найголовніше – допомогти у запобіганні та припиненні високого рівня злочинності.

Поліція орієнтована на реалізацію потреб місцевої громади вимагає співпраці з спільнотою. Одним з основних питань для поліцейських при реалізації общинної поліції є наявність сильних особистостей і впливових груп, які можуть домінувати в дискусіях та контролювати напрями ініціативи.

Основними перевагами концепції поліції орієнтованої на реалізацію потреб місцевої громади є те, що завдяки спільній співпраці працівників поліції та звичайних людей можна досягнути дуже високих результатів у боротьбі зі злочинністю, знизити їх рівень, що є дуже важливим в наш час, адже з кожним днем кількість злочинів лише зростає.

Також, концепція передбачає зниження конфліктів та поліпшення обміну інформацією між поліцією та громадянами. Головною перевагою можна вважати зближення населення з поліцією, що відбувається шляхом досягнення спільної мети.

Слід зазначити, що впровадження даної концепції – це основні ресурси, які дозволили офіцерам тісно співпрацювати з громадами, займатися вирішенням питань та завдань з широким колом суспільних груп і членів. Від співробітників вимагають інтенсивну підготовку з протидії населенню щодо небажання брати участь і проводити консультації. Консультації з громадськістю дають помітний зсув від традиційної поліцейської практики, і це часто важко для співробітників, особливо в плані відмови від минулих обов'язків і контролю інших установ або громадських груп.

Та насправді, після тривалої роботи такої поліції можна помітити дуже значний вплив на людей, зростає рівень поваги, з'являється інтерес у припиненні та зниженні рівня злочинності та навіть співчуття до поліцейських, які щодня стоять на варті закону.

Підбиваючи підсумки, відзначимо, що лише від людей, народу, всього населення залежить оцінка роботи міліції. Отже, потрібно знаходити спільну

мету, намагатися співпрацювати, удосконалюватися, руйнувати всі бар'єри між звичайними людьми та міліцією. Тільки за таких умов ми зможемо побачити значний прогрес не лише в роботі міліції, а й у ставленні оточуючих до неї.

Писаренко Г.М.

слухач Навчально-наукового інституту
заочного навчання НАВС
науковий керівник: Максименко Ю.Є.,
доцент кафедри теорії держави та права
НАВС, кандидат юридичних наук

ПРАВОВІ СТИМУЛИ» ТА «ПРАВОВІ ОБМЕЖЕННЯ»: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ

Дослідження природи, сутності та функціонального призначення правових стимулів та правових обмежень у сучасній юридичній науці досить фрагментарне. Окремі аспекти цих правових категорій були предметом дослідження С.С. Алексєєва, С.Д. Гусарєва, А.М. Завального, Є.О. Гіди, О.М. Кисельової, О.В. Малько, О.Ф. Скакун та інших.

Уперше правові обмеження були застосовані римськими юристами, які виокремлювали сервітути, що мали на меті обмеження власника в його правах. Характер елементів сервітути мають положення сучасного цивільного та земельного права.

У загальному розумінні категорія «правові обмеження» має ряд особливостей. По-перше, правові обмеження виступають як зовнішній фактор впливу на інтереси суб'єктів права. По-друге, правові обмеження є цілеспрямованими, і мають на меті свідому зміну поведінки суб'єкта. Тобто, правові обмеження впливають на поведінку та інтереси суб'єкта права не лише опосередковано через обмеження суб'єктивних прав, а і на свободу особистості і процес задоволення її інтересів. І по-третє, на психологічному рівні правові обмеження виступають як винятково негативні засоби, тобто примуси як особливий різновид правових обмежень, що полягає в застосуванні уповноваженими суб'єктами визначених у правових нормах примусових заходів у зв'язку з протиправними діями суб'єктів права.

Незважаючи на динамічний розвиток законодавства, у сучасній юридичній літературі відсутня єдина позиція щодо змісту категорії «примус».

Не менш дискусійним є і визначення поняття «правові обмеження». Так, А.В. Малько зауважує: «Правове обмеження - це правове стримування протизаконного діяння, що створює умови для задоволення інтересів контрсуб'єкта і суспільних інтересів в охороні та захисту».

К. К. Гасанов та О. В. Стремоухов виділяють чотири суттєві ознаки, які характеризують правові обмеження.